

Ἀλίκη Παπαχρήστου

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι παραδεδίχοντες

Εἰς τὰς ἑξοχικὰς ἐπαύσεις των οἱ Ρωμαῖοι διερχόμενοι τὰς καυστικὰς ἡμέρας τοῦ θέρους, ἀπέφευγον πᾶσαν ἐργασίαν κοπιώδη ἢ δυσάρεστον. Ἐσχολοῦντο εἰς διαφόρους παιδιὰς, κύριον δὲ μέλημα αὐτῶν ἦτο ἡ εὐθυμία... Ὁ Αὐτοκράτωρ Ὁκταβιανὸς διεσκεδάζε μετὰ τὸ ψάρευμα. Ὁ Σκηπὶων μετὰ πέθου κατεγίνετο εἰς τὴν ἀνέγερσιν οἰκίσκων ἐκ λιθαρίων ἢ κογχυλίων μετὰ τὸ πέρας δὲ αὐτῶν καὶ τὴν ἠθικὴν εὐχαρίστησιν τῆς ἐπιτηδεσιότητός του, ἔθετε τὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἀριστουργήματά του ὡς σημεῖον σκοποβολῆς καὶ διεσκεδάζε κατεδαφίμων αὐτὰ ἀνὰ ἓν. Ἐν ἡμέραις κακοκαιρίας ἐκλείετο εἰς τὸ δωμάτιόν του ἐπιδιδόμενος εἰς τὴν ἀπαγγελίαν. — Ἡ ἐν τῇ ἑσοχῇ διαμονὴ ἔθεωρετο παρὰ τοῖς Ρωμαῖοις ὡς ἄκρα εὐδαιμονία. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῶν ἀντιθαλάμνων τῶν πλουσίων ἀστῶν, τῶν ἀνακτόρων τῶν μεγιστάνων, τῶν πλατειῶν, τῶν στοῶν, τῆς τέχνης ἐν γένει, τῶν ψυχρῶν ἀγαλμάτων, ἀγγείων καὶ ἐπιβλητικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῆς αἰωνίας πόλεως ἦτο ἤδη ὄνειρον, εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ὁποῦ ἦρκει ἡ δροσιά, αἱ τερπναὶ ἀσκήσεις, αἱ διασκεδαστικαὶ ἐκδρομαί, αἱ ἐλαφρὰ ἀναγνώσεις, τὰ λουτρά καὶ αἱ οἰκογενειακαὶ πανηγύρεις... Ὁ Πλίνιος μᾶς περιγράφει τὰ ἑξοχικὰ αὐτὰ ἐνδαιτήματα, ἰδίως τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτῶν κήπους, ἐξαίρων τὴν ὡραιότητα τῶν σπαλίων φυτῶν καὶ δένδρων, τὴν καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν τῶν διαδρόμων καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων. Δὲν φαίνεται ὅμως νὰ εἶναι πιστὴ ἡ περιγραφὴ τῆς κλασικῆς Ρωμαϊκῆς ἐπαύσεως... Οἱ Ρωμαῖοι προϋτίμων, ὡς γνωστόν, τὰ χλωδῆ σπῆλαια, μετὰ τοὺς πρασί- νους των τάπητας καὶ τοὺς ἐκ κισσοῦ, ῥόδων, καὶ ἄλλων διακόσμους των, ἠρέσκοντο εἰς τὰ δασύλια μετὰ τὰς λίμνας των, ἀναπαύμενοι ὑπὸ τὴν σκίαν τῶν πυκνῶν δένδρων ἐν συνόλῳ ἐζήτουν ὡς καταφύγιον ἐκ τῆς κοσμικῆς τύρβης, διαμονὴν παραπλησίαν τῶν Νυμφῶν. — Οἱ πρᾶ- σινοὶ λέφοι τοῦ Τίβολι, ἡ δροσερὰ Presente, καὶ

ἰδίως τὰ ὕδατα τῆς Βαῖα, ἀφιερωμένα εἰς τὴν Ἀφροδίτῃ, καὶ τοὺς Ἑρωτας, προσέλκουν κατ' ἔτος τοὺς πατρικίους τῆς Ρώμης. Τὰ περίχωρα τῆς Πομπηίας ἦσαν ἰδιαιτέρως ἀγαπητὰ εἰς τοὺς Ρωμαίους. Εἰς τινὰς ἐπαύσεις ἀνασκαφείσας παρὰ τῶν Boscareale ἀνευρέθησαν ἀνέπαφοι ἔτι, αἱ αἰθουσαὶ τῶν λουτρῶν καὶ τὸ κοιμητήριον τῶν κυριῶν πλήρως ἐπιρριπνῶν καὶ διαφόρων κοσμητικῶν. — Ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ κοσμικοῦ θορύβου ὁ Κικέρων ἐξέλεγε μεταδὶ τῶν τριῶν ἐπαυλείων του ὡς διαμονὴν ἐκείνην, ἣν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰς ἰδιοτρόπους διαθέσεις του τῆς στιγμῆς.

Ὁ Ὀράτιος ἐστεμνόμενος μετὰ μύρτα καὶ ῥόδα ἐγεύετο τὸν φημισμένον εἶνον τοῦ Τίβολι περιστοιχόμενος ὑπὸ ἐκλεκτῆς συντροφιάς. Ἐν τῇ εὐθυμίᾳ του ἐνίοτε ἐσκέπτετο θαυμάζων τὰ δένδρα τῶν κήπων του, ὅτι ἡ κυπάρισσος μόνον θὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὸν τάφον, ἀλλ' ἡ μελαγχολία ἦτο διαβατική, καὶ διεσκεδάζετο αὐτοστιγμὴ ὑπὸ τὸ γλυκὺ μουρμούρισμα τῆς Ἀνιένης, καὶ ὁ ποιητὴς ὕμνει τὰς ὡραιότητας τῆς φύσεως, λησιμονῶν τὰς σκληρότητας τῆς τύχης.

Τίβολι

Μ. Ἰγγλέση.

★ ★

Τὰ μεταλλεῖα τῶν φωνῶν

Σήμερον τὸ ἀσφαλέστερον μέσον νὰ κερδίῃ κανεὶς ἀφθονὰ χρήματα εἶναι νὰ ἔχη φωνήν. Ὁ Καροῦζο κερδίζει ἑκατομμύρια μετὰ τὴν φωνήν του. Ὁ Μπένσι, ὁ μόνος ἀντίπαλος τοῦ Καροῦζο, εἰς τὸν «Ριγολέττον» συναθροίζει ἑκατομμύρια εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Ροσσίνι, πληροφορούμεθα ὅτι τὸ 1830 μίαν ὕψιφωνος δὲν ἐκέρδιε περισσότερα ἀπὸ 1300 γράγκα τὸν μῆνα. Ἐνας βαρύτονος μάλιστα ἐκέρδιε χίλια καὶ ἓνας τεनόρος 1100. Ἀπὸ τὸ 1830 οἱ καλλιτέχναι τοῦ μελοδράματος ἀρχίζουν νὰ κερδίζουν περισσότερα. Ὁ τεनόρος Δαντέλλι ἐπηληρώθη 38,

Περσεφόνη Γρυπάρη - Μοδούλα